לכבוד
חברי כנסת ישראל

הנדון: הפסקת הכרזת מצב החרום בישראל – לנוכח העדר מצב חרום

מכובדינו שלום,

מאז יוני 2020 עומד בישראל חוק הקובע מצב חרום, ומאפשר סמכויות מיוחדות לממשלת ישראל, המצמצמות את יכולת הבקרה הפרלמנטרית של הרשות המחוקקת.
הכרזה על מצב חרום אינה דבר של מה בכך: חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תש"ף-2020 מקנה, כשמו, סמכויות נרחבות לרשות המבצעת, ביניהן הגבלות ניכרות על האוכלוסייה. סמכויות אלו כוללות הטלת מגבלות על חירויות היסוד של הפרט, **ולפיכך צריך שישמרו למקרי חרום בלבד.**
ע"פ החוק הקיים, לממשלה סמכות להכריז על קיומו של מצב חרום באם "שוכנעה הממשלה כי יש סיכון ממשי להתפשטות רחבה של נגיף הקורונה ולפגיעה משמעותית בבריאות הציבור".
על פי פרסומי משרד הבריאות, מספר האזרחים הנמצאים חיוביים לנגיף הולך ופוחת, ונמצא כעת על ממוצע שבועי הנמוך מ-100 מאומתים ליום. מספר המאושפזים הנו כ-200 בלבד בכל הארץ, ומספר הנפטרים היומי עומד בשבוע האחרון על ממוצע של כ-3. אלו מדדים המעידים על תחלואה נמוכה ביותר, במיוחד על רקע פתיחה נרחבת של המשק, הקלות מרובות במסגרות תו סגול ותו ירוק ופתיחה מלאה של מערכת החינוך לפני שבועות מספר.

ע"פ החוק, הכרזה על מצב החרום אפשרית רק כאשר מתקיימים שני תנאים במקביל:
1. סיכון ממשי להתפשטות נרחבת של הנגיף
2. פגיעה משמעותית בבריאות הציבור

נהיר כי לאור נתוני התחלואה הנמוכים ע'פי מדדי משרד הבריאות, למרות פתיחת המשק, **אין כעת סיכון ממשי להתפשטות נרחבת של הנגיף**. בהתאם, **לא קיימת כעת כל פגיעה משמעותית בבריאות הציבור**, ואף העומס האשפוזי של המחלה הפך זניח, עם סגירה של כמעט כל מחלקות הקורונה.

מצב החרום הוכרז בטרם היה בידינו נשק יעיל כנגד הנגיף, והחששות מהשלכותיו גאו. יותר משנה אל תוך המגפה, ולאחר התגייסות חסרת-תקדים בעולם של אזרחי ישראל להתחסן בחיסון שיעילותו ע"פ הפרסומים 95%, אין מקום עוד להמשך שיח של חרום.

נדגיש, כי איננו טוענים שהמחלה נכחדה ממדינת ישראל: הובהר כבר ע"י מומחים רבים, ממשרד הבריאות ומחוצה לו, כי הנגיף צפוי להישאר עוד שנים בצורה אנדמית (קבועה) כאחד מנגיפי מערכת הנשימה הרגילים.
עם זאת, **עצם נוכחותו של הנגיף אינו מצדיק את המשך קיומו של מצב החרום**, ועל הממשלה, משרד הבריאות ומערכת הבריאות להתמודד עמו באותה צורה בה מתמודדים עם כל מחלה אחרת.

ידוע לנו, כי במשרד הבריאות מודאגים מהופעת וריאנטים נגיפיים חדשים אשר עלולים להוות איום על הישגי החיסונים ובריאות הציבור. אנו עדים מידי מספר שבועות, לדיווח על וואריאנט חדש שהתגלה, פעם זה הוואריאנט מקליפורניה, פעם מבריטניה, פעם מדרום אפריקה, פעם מברזיל ובימים האחרונים הוואריאנט ההודי בכותרות, חשוב לזכור שעד כה, נמצא החיסון יעיל כנגד כל הוואריאנטים המוכרים. מעבר לכך, **לא ניתן לשמר מצב חרום "מלחמתי" מתוך חשש מוואריאנט נוסף שיביס את החיסון**, כפי שלא ניתן לשמר מצב חרום מתוך חשש לצונאמי ,רעידת אדמה או מלחמה. במידה ויאותר נגיף "עוקף-חיסון" או בעל קטלניות מוגברת באופן משמעותי, או אז, ניתן יהיה להכריז על מצב חרום מחודש, בהתחשב בנתוני השטח.

אם סבורה הממשלה כי למרות הנתונים אשר משרד הבריאות עצמו מציג, ממשיכים להתקיים התנאים להכרזה על מצב חרום, הרי שעל הממשלה לנהוג באחריות ובשקיפות, **ולהציג את המדדים האובייקטיביים אשר משמשים סף לקביעת מצב החרום,** במיוחד כאשר כל המדדים המפורסמים לציבור מצביעים על תחלואה נמוכה ביותר, אשר אינה שונה ממחלות נגיפיות אחרות.

לאור הנתונים הקיימים כיום, אין כל הצדקה להמשך הגדרת מצב חרום רפואי בישראל, ובהתאם, אין כל הצדקה משפטית להמשך הכרזה חוקית על מצב חרום. **אנו קוראים לכם לפעול לאלתר למען סיום חוקיותו של מצב החרום**, ולהחזיר למערכת השלטונית בישראל את האיזונים והבלמים הדרושים במדינה דמוקרטית.

מועצת החרום הציבורית למשבר הקורונה

מועצת החרום הציבורית **למשבר הקורונה**

חברי המועצה*

(לפי סדר א-ב)

פרופ' עמוס אדלר
פרופסור לרפואה בחוג לאפידמיולוגיה ורפואה מונעת, מומחה ברפואת ילדים ומיקרוביולוגיה קלינית. מנהל המעבדה המיקרוביולוגית במרכז הרפואי סוראסקי ת"א, גזבר האיגוד הישראלי למחלות זיהומיות.

פרופ' אשר אלחיאני
פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה ובמנהל ציבורי. כיהן כמנהל בית חולים "מאיר", מנהל מחוז מרכז ב"כללית", וכן כמנכ"ל קופת-חולים מאוחדת. שימש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. רופא משפחה בנגב.

פרופ' עליאן אלקרינאוי
פרופסור לעבודה סוציאלית, שימש כנשיא מכללת אחווה, וראש החוג לעבודה סוציאלית באונ' בן-גוריון וכדיקן בי"ס לעבודה סוציאלית באונ' ממוריאל בקנדה. יו"ר עמותת "ליאלי" לקידום החינוך והרווחה בחברה הבדואית. חתן פרס Killam וממדליקי המשואות בטקס יום העצמאות 2013.

דר' אורנה בלונדהיים
מומחית ברפואת ילדים ונאונטולוגיה וכן למנהל מערכות בריאות. שימשה כמנהלת בית החולים לילדים "שניידר" וכן כמנהלת בית החולים "העמק" בעפולה.

פרופ' צבי בנטואיץ'
פרופסור לרפואה, מומחה לרפואה פנימית, אימונולוגיה ומחלות זיהומיות, שימש כמנהל מחלקה פנימית, חלוץ רפואת האיידס בישראל. ראש המרכז למחלות טרופיות ואיידס באונ' בן-גוריון, נשיא עמותת נאלא למניעת זיהומים בארצות מתפתחות וחבר הנהלת "רופאים לזכויות אדם".

פרופ' צביקה גרנות
פרופסור לאימונולוגיה בפקולטה לרפואה באונ' העברית. מומחה בינלאומי בתחום מחקר הנויטרופילים, עוסק בפיתוח גישות חדשות לאימונותרפיה.

פרופ' ערן דולב
פרופסור לרפואה, לרפואה צבאית ולהיסטוריה רפואית, מומחה לרפואה פנימית, מנהל מערכות בריאות וכן לאתיקה ברפואה. שימש כקצין רפואה ראשי, כמנהל מחלקה פנימית, וכיו"ר לשכת האתיקה של ההסתדרות הרפואית וראש וועדת האתיקה של אונ' תל-אביב.

דר' מיכל חמו לוטם
רופאת ילדים המתמחה במנהיגות וניהול, ובחדשנות רפואית. כיהנה כסגנית נשיא לחדשנות במרכז הרפואי שיבא, וכחברה במועצה המייעצת לראש הממשלה לנושאי כלכלה וחברה. ייסדה את ארגון בטרם לבטיחות ילדים, וכן את 'אושיה – נשים מובילות בריאות'. זוכת פרס ראש הממשלה על תרומה מיוחדת לילדים.

דר' יואב יחזקאלי
מומחה לרפואה פנימית ומנהל רפואי. מרצה בחוג לניהול מצבי חרום ואסון באונ' ת"א. סא"ל במיל', ממקימי צוות הטיפול במגיפות ותוכניות הערכות לאירוע ביולוגי חריג. כיהן כסגן מנהל בי"ח, רופא מחוזי, מנהל מחוז ומנהל אגף בקופות חולים. מנהל רפואי בחברות הזנק, רופא משפחה.

פרופ' רבקה כרמי
פרופסור לרפואה, מומחית ברפואת ילדים, נאונטולוגיה וגנטיקה רפואית. כיהנה כמנהלת המכון הגנטי בבי"ח סורוקה, דיקן הפקולטה למדעי הרפואה באונ' בן-גוריון, יו"ר איגוד דיקאני בתי-הספר לרפואה, נשיאת אונ' בן-גוריון וכיו"ר ועד ראשי האוניברסיטאות.

פרופ' אסא כשר
פרופסור אמריטוס לאתיקה מקצועית ולפילוסופיה. חתן פרס ישראל לפילוסופיה. חבר האקדמיה האירופאית למדעים ואומניות. כתב עשרות קודים אתיים ממלכתיים וציבוריים, וביניהם את הקוד האתי הצבאי, כמו גם שימש כחבר בוועדות ממלכתיות ציבוריות רבות.

פרופ' אמנון להד
פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה. מנהל החוג לרפואת משפחה באונ' העברית, ומשמש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. סגן דיקן אקדמיה-רפואת משפחה באונ' העברית. רופא משפחה בירושלים.

פרופ' רצף לוי
פרופסור בבי"ס לניהול באונ' MIT בבוסטון, דוקטור בחקר ביצועים, מאונ' קורנל. רס"ן (מיל') בתחום המבצעים המיוחדים בחיל מודיעין, מומחה לניהול סיכונים מערכתי, פיתוח והטמעת מודלי אנליטיקה לחיזוי סיכונים בגופי ממשל ומע' בריאות. יועץ לגיבוש פרוטוקולים וקבלת החלטות בניהול מגפת הקורונה למספר גופי ממשל בארה"ב.

פרופ' זהבה סולומון
פרופסור לעבודה סוציאלית, כלת פרס ישראל ופרס אמ"ת. סא"ל במיל', חוקרת אפידמיולוגיה פסיכיאטרית, שימשה ראש בי"ס לעבודה סוציאלית באונ' תל-אביב, מומחית בינלאומית בתחום טראומה נפשית, חברת ועדה ב-DSM (ספר האבחנות הפסיכיאטרי).

דר' יפעת עבדי-קורק
מומחית באפידמיולוגיה וביולוגיה מולקולארית, שימשה כיועצת ועדת סל התרופות בנושא טכנולוגיות רפואיות וכחוקרת בכירה במרכז הישראלי להערכת טכנולוגיות רפואיות במכון גרטנר, מנהלת המחקר והאקדמיה של אסותא מרכזים רפואיים.

דר' ברוריה עדיני
PhD במנהל מערכות בריאות, מכהנת כראש החוג לניהול מצבי חירום ואסון באוניברסיטת תל אביב. לשעבר ראש ענף היערכות לחירום בצה"ל (סא"ל) ויועצת בכירה של האגף לשעת-חרום של משרד הבריאות.

פרופ' איתן פרידמן
פרופסור לרפואה בחוג לגנטיקה וביוכימיה, מומחה ברפואה פנימית ובגנטיקה רפואית, PhD ממכון קרולינסקיה בשבדיה. הקים את היחידה האונקו-גנטית והמרפאה לנשים בסיכון גבוה בבית החולים שיבא, משמש כיו"ר ועדת הלסינקי העליונה של משרד הבריאות.

פרופ' אהרן צ'חנובר
פרופסור לביוכימיה, רופא, חתן פרס נובל לכימיה (והמדען הישראלי הראשון שזכה בפרס), חתן פרס ישראל ופרס אמ"ת. שימש כמנהל מכון המחקר למדעי הרפואה בטכניון, חבר באקדמיה הישראלית והאמריקאית למדעים וכן באקדמיה האפיפיורית למדעים.

פרופ' אודי קימרון
ראש החוג לאימונולוגיה ומיקרוביולוגיה קלינית באונ' תל אביב. מומחה לתאי T, חיסונים רירניים, הנדסה גנטית של נגיפי חיידקים, ו-CRISPR. פרסם מאמרים בעיתוני היוקרה Science, Nature ו-Cell וזכה במענקי מחקר יוקרתיים כולל ה-ERC. שותף בהקמת מעבדות לבדיקות קורונה.

דר' אמיר שחר
מומחה לרפואה פנימית, קרדיולוגיה, רפואה דחופה ומנהל רפואי. מג"ד (מיל') בתותחנים, מחלוצי הרפואה הדחופה בארץ. הקים וניהל את המחלקה לרפואה דחופה בבי"ח שיבא, היה סגן-מנהל בי"ח מאיר וכיום מנהל מלר"ד לניאדו. ממקימי החוג לרפואה דחופה באונ' תל-אביב.

פרופ' מרדכי שני
פרופסור לרפואה, מומחה ברפואה פנימית. חתן פרס ישראל. כיהן כמנכ"ל משרד הבריאות ומנהל בי"ח שיבא, וכן כיו"ר ועדת התרופות. ייסד וניהל את בית הספר לבריאות הציבור באונ' תל-אביב, וכן הקים וניהל את המכון הלאומי לחקר מדיניות הבריאות.

* העמדות המובאות הן על דעת חברי וחברות המועצה, ולא בהכרח מייצגים את המוסדות בהם עובדים/ות